

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: **DUMINEC'A.**

<p>PRETIULU ABONAMENTULUI. Pentru Austro-Ungari'a : Pe unu ann 5 fl.—cr., pe 1/2 ann 2 fl. 50 cr. Pentru Romani'a si strainetate: Pe unu ann 14 fr., pe jumetate ann 7 franci.</p>	<p>PRETIULU INSERTIUNILORU : Pentru publicatiunile de trei ori ce contienu cam 150 cuvinte 3 fl.; pana la 200 cuvinte 4 fl.; si mai sus 5 fl v. a.</p>	<p>Correspondentiele sè se adreseze Redactiunei „BISERIC'A si SCÓL'A.“ Èr banii de prenumeratiune a TIPOGRAFIA DIECESANA in ARAD.</p>
---	--	--

INVITARE DE PRENUMERATIUNE.

LA

„BISERIC'A si SCOL'A.“

Fóia bisericésca scolastica, úterara si economica.

Cu inceputulu a nului 1891 deschidemu abonamentu nou la „Biseric'a si Scól'a.“

Rugàm pre toti domnii abonenti de pana acuma, cari dorescu a avé fóia nóstra si pe viitoriu, se binevoiésca a tramite la „Tipograf'a diecesana“ pretiulu de prenumeratiune care e :

PENTRU AUSTRO-UNGARI'A :

PE UNU ANU 5 fl. — cr.
 „ 1/2 „ 2 fl. 50 cr.

PENTRU ROMANI'A SI STRAINETATE :

PE UNU ANU 14 franci.
 „ 1/2 „ 7 fr.

Sprijinulu moralu si materialu, de care pana acuma s'a bucuratu fóia nóstra, ne indreptatiesce a sperá, cà si in viitoriu vom fi imbřatisiati de aseminea simpathii calduróse precum si de buna-vointi'a nestramutata a On. Publicu cetitoriu.

Redactiunea.

In preसार'a Nascerii Domnului.

Na bucuràm de Nascerea Domnului, si dorim, cà bucuri'a nóstra se fia deplina.

Uitàm astadi de orice necazu, grije si superrare lumésca, — cà se putem privi cu ochii credintiei nóstre pre Domnulu Ceriului si alu pamentului, luandu corpu omenescu in ieslea dobitócelor pentru mantuirea si fericirea neamului omenescu.

Uitàm astadi durerea, pre carea ni-o-a pricinuit pism'a si mani'a „lumii“, — pentru cà se vedem pre Domnulu in tóta lumin'a „biruind lumea.“

Iertàm astadi peccatele altor'a, pentru cà iertand noi altor'a se putem dobèndi si pentru noi iertare dela Domnulu, carele nascèndu-se in ieslea dabitócelor cladesce vecinic'a lui imperatia pre pamentu.

Uitàm noi necazulu, infrangem durerea, si biruitori voim a-ne aretà asupra „lumii“ si a Duchului ei; uitàm, si biruim tóte; dar precum Tom'a a vediut pre corpulu Domnului ranele cuielor si urm'a sulitiei: tocma asia se vedu pre corpulu bisericeii si neamului nostru romanescu ranele trecutului de trista aducere aminte. Si nici cand in decursulu anului nu se vedu, si nu se semtu atát de greu aceste rane vechi infipte in corpulu nostru, precum se vedu, si se semtu chiar in aceste sfinte dile, cand dusimanii vecinici ai omenimei: frigulu si lips'a apésa asupra seracului cu mai mare greutate.

Ne infioràm, cand ne aducem aminte, càti dintre fratii si cei de o credintia cu noi vor fi espusi si in aceste sante dile lipselor de totu feliulu: fómei, frigului si golatàtii.

Crestinatatea nóstra nu ne póte permite, noue, acelor'a, cari Ddieu a voit, cà se-ne gasim in o situatiune mai buna, — se fim cu nepasare facia de durerile si lacremile fratilor nostri, cari se găsescu in lipsa, si in seracia.

Le vom veni deci neaperat cu totii in ajutoriu, cu ceea ce vom poté, cà si densii se-se póta impartesi macar càt de putien de bucuri'a Nascerii Domnului.

Ómenii de inima, crestinii, cari póta pre Christos in inim'a loru vinu cu totii in aceste sante dile in ajutoriulu seracului, veduvii si orfanilor cu ceea ce potu, pentru cà si acesti mici ai Domnului se semta barem pre unu momentu alinare durerilor si suferintielor lor prin bucuri'a Nascerii Domnului.

Dar ajutoriulu, pre carele lu-da, si-lu póte dá omulu omului este de regula de scurta durata. Este unu ajutoriu, carele alina durerea si suferinti'a numai pre unu momentu, — pentru cà cu atát mai

vertos se isbucnéscă de nou in forma si mai sentita durerea si suferintiele de totu feliulu.

Nascerea Domnului s'a aretat lumii, — pentru cá se incetatenéscă in modu statornicu si vecinicu bucuri'a lumii pre pamentu.

Suntem departe de a poté se vedem acésta bucuria in sinulu bisericeii si neamului nostru, noi, cei cari astadi portăm sarcin'a si jugulu conducerii spirituale-morale a neamului romanescu din aceste pãrti.

Marturia ne este inse Domnulu, ca am facut neaperat totu ceea ce am potut pentru a aliná durerile si suferintiele poporului, la cârm'a carui'a ne gasim; dar asia se vede, ca lucrulu si stredani'a nóstra a fost numai o picatura de apa in mare, — pentru ca mare a fost, si mare mai este si astadi marea durerilor si suferintielor poporului romanu din aceste pãrti.

Dar avem o mangaiare noi cei de astadi, — avem mangaiarea, ca in anii din urma am pus plugulu in agrulu Domnului, — cu gandulu si directiunea bisericeii, cu gandulu si directiunea veciniciei.

Ne-am organizat, si staruim, cá se activăm organismulu nostru bisericescu-nationalu totu cu mai multu sporiu si cu mai multu succesu pentru a sporí lucrãrile de vecinicia.

Mangaiare avem astadi, cand cu ochii credintii nóstre privim la lumin'a ceréscă, — ce se respandescă din pescer'a din Vifleemu spre tóta lumea, si vedem, si constatăm, ca biserice'a romanéscă a pornit prin activarea institutiunilor ei cu sporiu si cu succesu pre calea, carea conduce cu sigurantia la lucrãri de trainicia, menite tóte pentru a dá poporului romanescu din aceste pãrti unu aventu repede si siguru in dezvoltare.

Mantuitorulu Christos a venit in lume, pentru cá se mantuiéscă intregu neamulu omenescu din robii'a peccatului, — si se-i dea o invetiatura si indreptariu vecinicu, — dupa carele se-si póta faurí insusi fericirea vremelnica si vecinica.

Intru acést'a consiste importantia santei dile de astadi. Domnulu a luat chipu omenescu, pentru cá se invetie pre omu cele ce are a-le face omulu din a s'a parte pentru mantuire.

Mantuire au gatit Domnulu neamului omenescu prin biserice'a Lui este simvolululu si parol'a dilei de astadi.

La acésta mantuire lucréza biserice'a lui Christos de veacuri.

Ér daca mantuirea nu este deplina, caus'a este, — ca omenimea nu s'a potut emancipá din destul de Duchulu „lumii,“ — si n'a potut petrunde si strebate in lumin'a cea vecinica a lui Christos.

Intru acésta lumina dorim, si staruim a-ne imbracá noi biserice'a si poporulu romanescu; ér continuand si perseverand in acésta staruintia sperăm, ca Ddieu ne va ajutá, — cá prin rodulu muncii nóstre aceste sante dile se-ne gaséscă in viitoriu in conditiuni mai bune, cá odinióra se-ne putem impar-

tesí si noi de bucuria deplina vediend lumin'a cea vecinica a lui Ddieu, — ce se respandescă din pescer'a din Vifleemulu Iudeii.

Scrieri pastorale.

XII.

Missiunea preotiesca.

Sub missiune preotiesca intielegem: mandatulu, pre carele lu-primescă preotulu dela biserica prin singheli'a archieréscă, de a vietui si a colucrá in cerculu de activitate, care i-se destinéza, la realisarea imperatiei lui Ddieu pre pamentu, conform angajamentului luat si juramentului depusu cu ocasiunea primirei darului prin chirotonia.

Prin chirotonia primescă preotulu darulu, si respective „puterea de sus“ de a colucrá la realisarea imperatiei lui Ddieu pre pamentu, ér prin missiune biserice'a, si respective Episcopulu diecesanu, i-destinéza cerculu de activitate, parochia, in carea se activeze darulu, si se valoreze mandatulu primitu prin singheli'a archieréscă. Prin primirea acestui mandatu preotulu din a s'a parte iea asupra s'a angajamentulu: de a-se identificá pre sene si intrég'a s'a fiintia si vietia cu vietia si viitorulu crestinescu alu poporului parochiei sale, si conform juramentului seu preotiescu se dechiara gat'a a vietui si lucrá in spiritulu evangheliei si bisericeii, si a conduce in acestu spiritulu dezvoltarea poporului parochiei sale pre tóte terenele vietii.

Preotulu este organu vediutu si mandataru alu bisericeii si ierarchiei sale, si respective alu Episcopulu seu, si acestui mandatu i-póte satisfice numai intru atât, intru cât prin rogatiune nenterupta si prin fapte crestinesci sustiene in modu viu si activu legatur'a spirituala-morala cu Domnulu, si numai intru cât sustiene in exercitiulu functiunilor sale pastorale legatur'a intre sene si Archiereulu seu, si respective ierarhia, carei'a apartiene, prin carea, cá prin organulu vediutu alu bisericeii vorbesce glasulu Domnului.

„Precum m'ai tramis pre mine in lume, si eu ii-am tramis pre ei, si nu numai pentru acesti'a me rogu, ci pentru toti cei ce vor crede prin cuvintulu lor intru mine, cá toti se fia un'a, cum tu, parinte, intru mine si eu intru tine, cá si ei intru noi un'a se fia, cá lumea se créda, ca tu m'ai tramis.“¹⁾

Missiunea preotiesca si greutatea angajamentului, pre carele lu-primescă preotulu din man'a bisericeii prin luarea mandatului pentru preotia o esprima Mantuitorulu in cuvintele:

„Éta eu ve tramitu pre voi cá oile in mijloculu lupilor.“²⁾

Sub „lupi“ intielege Mantuitorulu greutãtile cele

¹⁾ Ioan 17 v. 18—21.

²⁾ Mateiu 10, 16.

mari, cu cari are se lupte preotulu intru indeplinirea misiunii sale, si respective dusimani esteri si interni ai bisericeii.

Mijloculu unicu, prin carele pôte lucrá preotulu cu sporiu si cu succesu la realisarea misiunii si angajamentulu luatú asupra-si din manile bisericeii este „viéti'a intru Christos,” — seau precum se exprima Domnulu: „remaneti intru mine, si eu intru voi; de veti remané intru mine, si cuvintele mele de vor remané intru voi, ori ce veti vré, veti cere, si va fi voue, cá róda multa se aduceti, si se fiti invetiaceii mei, cá bucuri'a mea intru voi se remana, si bucuri'a vóstra se-se plínésca.“³⁾

„Dovéd'a cea mai buna despre acést'a (despre viéti'a si remanerea intru Christos) ne sunt apostolii, pre cari nici unu feliu de putere nu i-a potut deslipí de Christos, si cari traínd intru Christos au dobéndit cunun'a fericirei in Ceriuri, ér pre pamentu cuvintulu lor a strebatut pana la marginile pamentulu.“⁴⁾

Din cele dise pana aci urméza, ca preotulu numai atunci pôte lucrá cu sporiu si succesu la realisarea misiunii sale, — daca intréga fiinti'a si viéti'a s'a o pune la dispositiunea si in servitiulu bisericeii, si daca intru tóte asculta, si urméza glasulu ierarchiei, prin mijlocirea carei'a a primit dela Domnulu mandatulu pentru preotia.

Indata ce cinev'a a luat asupra-si acésta dumedieésca misiune, a abdisu de a fi domnu si stepanu preste viéti'a s'a, a abdisu de vointi'a s'a, si viéti'a si vointi'a s'a o-a pus in servitiulu bisericeii dupa cuvintele Domnulu: „Nu potu se facu eu dela mine nimic'a, cum audu, judecu, si judecat'a mea drépta este, cáci nu cautu voi'a mea, ci voi'a tatalui meu, carele m'au tramis.“⁵⁾

Vointi'a lui Ddieu, si modulu, cum interpretéza, si pune in aplicare bisericea acésta vointia prin ierarchia, prin organisatiunea si administratiunea bisericeésca, este factorulu unicu, prin carele pôte preotulu prentémpiná greutátile, si pôte lucrá cu sporiu si cu succesu la realisarea misiunii, pre carea o-a primit din manile bisericeii in sinulu credintiosilor.

Intrand preotulu in organismulu bisericeii, devine membru activu alu acestui organismu, si activitatea lui este numai atunci roditória, daca vointi'a s'a o supune intru tóte vointiei si directiunei acestui organismu, asia, precum se interpretéza, si pune in factica aplicare acésta directiune prin insasi bisericea.

Bisericea lui Christos, cá organismu viu si activu, lucréza la realisarea scopulu ei prin organele ei vediate, sub conducerea si ingrijirea Capulu ei nevediat Christos. Desvoltarea si tari'a acestui organismu depinde neaperat dela colucrarea

armonica a tuturor organelor, cari lu-compunú si cari lucréza pentru desvoltarea si intarirea lui.

Preotulu este organulu vediatu alu ierarchiei in sinulu poporulu. In urmare activitatea si misiunea s'a preotiésca o va poté indepliní numai atunci cu deplinu succesu, daca densulu va sustiené o legatura via si nentruupta, o armonia deplina in vointi'a si activitatea s'a si intre vointi'a si activitatea ierarchiei, — si daca in organele bisericesci din parochia va streplantá si activá principiile bisericeii si directiunea de lucrare a corporatiunilor superióre bisericesci, cá astfeliu se-se realizeze cuvéntulu santei scripturi: „Sunt osebiri darurilor, dar acelasi Duchu, sunt osebiri slujbelor, dar acelasi Domnu, si sunt osebiri lucrurilor, dar acelasi Dumnedieu, carele lucréza tote si intru toti.“⁶⁾

Legatur'a canonica, cuprinsa in cuvintele citate ale apostolulu Pavelu, si armonia deplina intre organele superióre ale ierarchiei si intre preotimea parochiala se sustiene: prin priveghiarea organelor superióre ale ierarchiei, si in specialu prin priveghiarea Episcopilor asupra vietii si activitatii pastorale a preotimei parochiale, si prin indeplinirea functiunilor pastorale din partea preotimei in spiritulu bisericeii si in spiritulu dispusetiunilor, emanate din partea ierarchiei, si respective Episcopilor, cá astfeliu „acelasi Domnu se lucreze intru tóte si intru toti.“

Acésta armonia constituie tari'a si lucrarea neimpedecata a tuturor organelor bisericeii spre acelasi scopu.

Prin sustienerea acestei armonii intre preoti si Episcopi, — preotulu are in Episcopulu seu unu veciniu indreptatoriu si ajutatoriu pentru o nimerita si succésa ingrijire spirituala-morala a credintiosilor; ér Episcopulu are in sinulu poporulu preoti, cari lucréza cu intréga puterea si cu totu ajutoriulu ierarchiei la ridicarea si inaintarea credintiosilor in spiritulu evangheliei si bisericeii in tóte directiunile vietii.

Legatur'a dintre preoti si ierarchia si in specialu dintre preoti si Episcopi are o influentia din cele mai binefacetórie asupra legaturii si armoniei dintre preoti si credintiosi, pentru-ca armonia deplina dintre preoti si Episcopi produce armonia deplina intre preoti si credintiosi.

Cu privire la acésta armonia scrie santulu Ignatiu urmatórele:

„Indreptati-ve ochii asupra Episcopulu, cá si Ddieu se-si indrepteze ochii asupra vóstra; eu asi schimbá bucuos sufletulu meu cu sufletulu acelor'a, cari sunt cu supunere Episcopilor, preotilor si diaconilor, cá astfeliu impreuna cu ei se-me impartiescu si eu de darulu lui Ddieu“; ⁷⁾ si marturia mi-

³⁾ Ioan c. 15 v. 7. 8. si 11.

⁴⁾ Ciry l alu Alecsandriei in espl. evang. lui Ioan.

⁵⁾ Ioan cap. 5 v. 30.

⁶⁾ Corinteni c 12. v. 4. 5 si 6

⁷⁾ Ignatiu in epistol'a catra Policarpu c. 6.

este mie Domnulu, pentru carele portu lantiuri, ca nu sangele si carnea mi-au descoperit mie acést'a, ci Duchulu santu, carele mi-a dis: nu faceti nici unu lucru bisericescu, fara a ascultá pre Episcopulu. Unde este Episcopulu, acolo se fia si comunele bisericesci: tocm'a asia, precum unde este Christos, acolo este si biseric'a Lui." 8)

Prin sustinerea deplinei armonii intre preoti si ierarhia, — missiunea cea grea a preotului in sinulu credintiosilor devine mai usóra, si devine manósa si incoronata de totu succesulu, pentru ca prin acést'a armonia preotulu lucréza cu ajutoriulu intregiei ierarhii si cu ajutoriulu intregii bisericii si sub conducerea si ajutoriulu Domnului in directiunea nimerita, destinata de Domnulu bisericii Sale.

Credintiosii vedu in preotulu, carele sustiene, si alimentéza legatur'a viia si nentrerupta cu ierarhi'a, — pre israilteanulu, in carele viclesingu nu este, si carele sufletulu seu si-lu pune pentru oile sale.

Prin legatur'a viia si nentrerupta intre preoti si Episcopu, prin armoni'a deplina intre preoti si Episcopu in cuventu si in fapte, in modulu de gandire si actiune, Domnulu guvernéza biseric'a S'a in spiritulu celu vecinicu alu evangheliei Sale, si se sustiene si alimentéza cá si unu focu nesténsu actiunea solidara si armonica a intregii bisericii, si se infiltreza acestu spiritu in tóte corporatiunile bisericesci spre activarea cuvéntului lui Ddiu in lume, spre prémarierea lui Ddiu si fericirea vremelnica si vecinica a credintiosilor.

Augustin Hamsea.

S. Nil si Isidor Pelusiotul.

Contimpureni ai lui Teodoru din Mopsuesti'a si ai fratelui seu Polichroniu au fost doi calugeri fórté renumiti, cari au inflorit in jumetatea prima a secl. alu V-lea; anume, s. Nil cetu betranu dela muntele Sinai, si Isidoru Pelusiotulu din Egipetu. Despre ambii se afirma, ca ar fi fost invetiaceii lui Ioanu Cristom, fara ca se se póta determiná mai de aprópe, ca unde, când si in ce modu.

1) S. Nil s'a nascutu in Ancir'a. In deceniile din urma ale secl. alu IV-lea a ajunsu la functiunea inalta de prefectu alu Constantinopolei. Cu tóte aceste s'a ocupatu seriosu cu studiulu s. scripturi precum si cu cultivarea virtutiloru crestinesci, pana catra finea secl. alu IV-lea, când apoi se hotári, avénd consensulu sotiei sale, de a se retrage si de a duce o viétia ascetica. Elu cu fiulu seu Teodulu se mutara la muntele Sinai, unde se asociara monachiloru de acolo; ér soti'a sa dimpreuna cu fic'a, ce a avut-o, devenira calugerie. In acést'a stare nóua se distinsu elu prin intielepciunea si sântieni'a vietii sale intr'atáta, in cât crestini din tóte

pártile se adresau catra dènsulu cu cereri de sfaturi spirituale. Spre scopulu acest'a intretienea corespondintia fórté estinsa, castigându-si si pe calea acést'a multe si mari merite. Cam catra anulu 410 nàvalira inse Saracenii asupra calugeriloru din Sinai, pràdara locuintiele loru, omorira pre multi dintre dènsii si dusera ca captivu intre altii si pe iubituulu seu fiu Teodul. Rescumperându-l mai târdiu episcopulu E-lusei, din Arabi'a, si aflând tatalu seu despre acést'a, se duse ca se-l aduca acasa. Episcopulu arabescu i-a hirotonitu pe amèndoi intru presbiteru, si astfel se reñtórsera la muntele Sinai, continuându-si ascés'a cu succesulu si renumele, de carele s'au bucuratu si mai nainte. Viéti'a s. Nil o putem urma numai pana la anulu 431; si de aceea unii patrologi mai buni sunt de socotinti'a, ca elu a muritu scurtu timpu dupa anulu acest'a. Altii inse, de si fara temeiri destulu de ponderóse, sustienu, ca ar fi muritu abia catra anii 440—450.

Scrierile lui, fiind elu unu barbatu cu pietate, religiositate, moralitate si eruditiune profunda, sunt fórté pretióse, si cu drept cuvèntu se potu numerá la cele mai frumóse producte ale literaturii patristice, si in specialu ale celei morale-ascetice. Ele umplu unu tom intregu din editiunea lui Migne, si judecându-le dupa cuprinsu, parte se referescu la virtuti si pecate in genere, parte cuprindu sfaturi relative la viéti'a ascetica-monachala, parte sunt istorii contimpurene, parte epistole.

Dintre tractatele relative la virtuti si fara de legi in genere, cele mai insemnate suntu: Cartea intitulata *Περὶ ὁρασια*, in carea in persón'a unei femei virtuóse descrie frumseti'a virtutiloru crestine precum si uriciunea pecateloru opuse loru; de asemenea cuprinsu e si opul „despre cele 8 spirite ale reutatii“ séu despre cele 8 pecate capitale. Mai scurte sunt: Scrierea despre cugetele rele séu despre ispite; cea despre rugaciune; si tractatulu séu cuvèntulu despre sentinti'a lui Chr., „ca cine n'are punga se-si vinda vestmèntulu seu, si se-si cumpere sabia“; in carele esplica, ca sub sabia e a se intielege cunóscerea cuvèntului séu a adevèrului, carele ca o sabia trebue se ne apere in contra tuturoru cercàrilor interne si esterne. — Cãrti sfatuitoare si conducetóre la viéti'a calugerésca suntu: Cuvèntul séu scrierea adresata monachului Eulogiu, carea e una dintre cele mai frumóse si folositoare scrieri ale s. Nil. Ea cuprinde povetiuri minunate relativu la tot feliulu de virtuti, si e de mare folosu nu numai pentru monachi, ci si pentru fiecare crestinu. Apoi tractatele: despre viéti'a calugerésca; despre preferinti'a vietii eremitice fatia de cea lumésca dela orasiu; precum si cuvèntulu indemnatoriu adresatu monachiloru. — Dintre cele istorice contimpurene merita amintire opulu: „Narrationes de caede monachorum et captivitate Theoduli“,

8) Ignatiu in epist. catra crestini din Smyrna.

in carele descrie patienile calugeriloru cu ocaziunea invasiunii Saraceniloru la anulu 410, precum si captivitatea si eliberarea fiului seu Teodulu. — In urma dela elu ni-au mai ramasu si 1061 de epistole. — Vreo câteva scrieri de ale lui s'au perdutu, ér celelalte, cari póta inca numele lui; precum sunt nisce sentintie si axiome parenetice in numeru de 99, apoi 167 de capitole parenetice (κεφάλαια παρανετικά), sunt compuse de unu Nil óre care mai teneru si mai putienu cunoscutu, si de aceea s'au ascrisu cu nedreptulu s. Nil celui betranu, carele érá mai renumitu si prin urmare si mai cunoscutu decât dënsulu.

2) Isidor Pelusiotul este unulu dintre reprezentantii cei mai eruditi, nobili si liberali ai monachismului atât din timpulul seu cât si din tóte timpurile. Din teneritiile lui scim numai, ca 'si trage originea din Alexandri'a, din o familia alésa. A facut studii filosofice si teologice, si dupa marturisirea unora se fie fost elevulu lui Ioan Crisostom, intocma ca s. Nil; fara ca se se póta inse precisá, ca in ce modu, când si unde. In etate mai inaintata a devenit monachu, presbiteru si egumenu la o manastire, de lângá Pelusiu, aproape de bratiulu celu mai resaritënu al Nilului; de aici apoi si conumele de Pelusiotulu. Elu a trait cam pana dupa anulu 434, când trebue ca a murit; ceea ce deducem din impregiurarea, ca de atunci inainte nu mai obvine in istoria, ii perdem urm'a. De si nu putem aflá anulu mortii sale cu acuratëtia, totusi din temeiuulu, cà Ciril alu Alexandriei, carele a 7 la a, 444, 'l numesce „parintele seu,“ ni este permisu a face conclusiunea, ca pe la anulu 434, trebue ca a fost tare betranu, si asia pare a fi neverosimila socotinti'a unor'a, carii intind firulu vietii sale pana peste anulu 450.

Isidor trece de modelu in viéti'a ascetica, in blandetie si intielepciune crestinésca; a fost drept, resolut, n'a privit la fati'a nimenui, a fost imparitalu, deplin ortodox, zelosu si încátva liberalu. A lucrat mult in interesulu pácii si a liniseci bisericei si a ortodoxiei; ceea ce dovedesce din destulu faptulu, ca a sciut induplecá si pe Ciril alu Alexandriei, cá se re'ntroduca numele lui Crisostom, pe carele l-a fost sters unchiulu seu, intrigantulu Teofil, in diptichulu bisericei alexandrine.

La cele mai frumóse compositiuni ale literaturii patristice apartien si epistolele lui in numeru de 2012. Ele umplu unu tomu din editiunea lui Migne; si dupa cuprinsu sunt parte esegetice, parte dogmatice, parte morale; ér dintre cele dogmatice unule sunt polemice ér altele apologetice. De si in dogmatica e aderent intim alu scólei neoalexandrine, totusi in esegesa se distinge fatia de toti reprezentantii scólei alexandrine, prin o interpretare mai multu verbala a s. scripturi, facuta asiadara in spiritulu scólei antiochene. Celelalte scrieri ale sale indreptate in contra pagánilor si a ursitei

(Contra Gentiles si Contra Fatum) s'au perdut. Altele, cari i-se ascrisu, nu provin dela el, si astfel sunt a se considerá ca false.

Dr. Tr. Puticiu.

Epistolele parochului betranu.

I.

Iubite Nepóte! Ceea ce n'am potut face unu anu de dile, am socotit, se implinescu macar acum la capetulu anului, si la inceputulu sfintelor serbatori.

Voiu incepe deci a-ti scrie, ca crásniculu mieu Filipu s'a speriat de atât'a alergatura si slujba, cáta a avut de cátev'a vreme incóce, de cand adeca am primit dela maritul consistoriu cele doue cercularie, in care adeca ni-se poruncesce, cá comitetulu parochialu se arete sinodului, ca ce a lucrat, si ce a seversit in anulu acest'a, precum si cá se respundem la cele multe intrebári, cá se scie stepanirea bisericeasca, in ce stare se afla poporulu. Crásniculu mieu Filipu dice, ca daca ar scí, ca si in anulu viitoriu va se aiba atât'a alergatura, apoi mai bine ar mulziemí de slujba dela anulu nou incolo.

Nu i-am dis nimicu, pentru ca sciu eu, ca nu va multiemi, si mai cu seama sciu, ca inainte de umblarea cu Iordanulu nici intr'unu chipu nu are se multiemésca de slujba; dar afara de acést'a mi-a mai spus ieri unu lucru, si anume m'a intreat, ca óre de ce doresce inalt'a nóstra stepanire bisericeasca se scie atâtea responsuri dela poporu, — si adeca se scie intre altele, ca óre lucréza poporulu bine pamentulu, ingrijesce elu bine de averea s'a, nu cumv'a face datoriei? Filip adeca a fost mai septamanile trecute cam des pre la móra, si cunoscend intrebările din cerculariulu maritului consistoriu le-a spus la ómeni tóte acele intrebári; si ómenii l'au bizuit pre elu, cá se-me ispitésca pre mine, ca de ce si pentru ce vrea se scie inalt'a stepanire bisericeasca, in ce stare se afla poporulu, — óre nu cumva are de gandu se puna dare pre noi?

N'am vrut se-i respundu lui Filip la acésta intrebare a lui altcum, decât se-i dicu, cá se intrebe densulu pre ómeni, ca sciu ei, cá stepanirea bisericeasca de astadi se fi aruncat vr'o dare pre credintiosi afara de dările remase din betrani; si Filip a intreat pre ómeni, si s'a luminat cu densii, -- si a aflat, ca stepanirea bisericeasca de astadi nu numai ca nu a pus nici o dare noua, ci a scaritiat darea dupa sufiете dela 3 cruceri, precum era inainte vreme numai la unulu, precum se platesce acést'a astadi. Ba Filip mi-a spus, ca acum elu scie cu de-a buna seam'a tain'a intrebárilor din cerculariu, — si anume mi-a spus, ca s'a intëlmit cu parintele Terentie, carele este preotu teneru si cu scóle multe, preotu modernu, precum se dice, — si ca parintele Terentie i-a spus, ca pentru aceea vrea si doresce stepanirea bisericeasca, se scie, cum sta poporulu, cá se lu póta se-lu ajute. Cum a audit de ajutoriu Filip,

s'a pus si a cetit de nou cerculariele, se véda nu care cumv'a este undev'a vorba si de marirea lefii crásnicului, si a dou'a di écata-lu, ca vine si me intréba, ca nu s'ar poté pune undev'a in respunsurile din cerculariu, ca Filip crásniculu din satulu nostru are leafa pré mica, si ca-i s'a inmultit si lui acum alergatur'a, ca-i trebue se-si cumpere acum cu o pareche de cisme mai multu la anu, decât inainte vreme, si ca comun'a si obscea crestínésca are dorint'a, cá se-i dea vener. consistoriu si lui unu ajutoriu din fondurile diecesane. „Bine, Filipe, i-am dis, vom mai vorbi de acést'a, cand vom tiené sessia cu comitetulu.“ Filip s'a dus elu, cum s'a dus, mangaiatu, nemangaiatu; dar s'a dus; si eu mi-am adus aminte, ca cu adeveratu parintele Terentie asia gandesc de multu, cá se-i faca venerabilulu consistoriu plata si inca plata mai marisióra.

Si pentru ca potu se mai fia intre fratii preoti, cari se gandésca astfelu, éta ti-scriu, iubite nepóte, ce i-am dis eu la acestea parintelui Terentiu. L'am intrebat adeca, ca ce a facut densulu, de cand este preotu pentru fondurile diecesane si pentru biseric'a? si anume, ca platesce densulu regulat tacs'a la fondulu preotiescu? mi-a respuns, ca nu, pentru ca nu are de unde. Staruiesce densulu, cá comun'a bisericésca se platésca regulat vener. consistoriu tacs'a de 1 cruceriu de sufletu si banii tasului alu doilea si alu treilea? mi-a respuns, ca nu, pentru ca comun'a este seraca. L'am mai intrebat, ca ce a facut densulu cá preotu ténenu, invetiatu si zelosu pentru ridicarea poporului? mi-a respuns, ca a cercat tóte, dar ca poporulu este indaratnicu, si nu-lu asculta; mi-a spus adeca, ca a incercat o multime de lucruri bune, dar n'a potut se iscusésca nimic'a. Asi'a a schimbat colacii si fuiórele, ce le capetá dela crestini, cand umblá cu sant'a cruce la botezu, — cu pituile, — dar acum nu capeta nici colaci, nici fuióre, nici pituile; apoi a mai cercat, si altele, dar fara sporu.

Póte fi, parinte Terentie, i-am respuns eu dar se vedi, repositulu parintele pop'a Michaiu, Ddiu se-lu odichnésca, dicea si ganea altcum in acésta privintia. Fia iertatulu dicea, ca „pastoriulu, carele vrea se-i dea turm'a lana mai multa si lapte mai bunu, si miei mai multi si mai frumosi; se silesce se-o grijésca, si se-o pasca mai bine.“ Si cum va fi fost de rëndu parintele pop'a Michaiu, pana a fost in viétia, n'a cerut nici odata ajutoriu dela venerabilulu consistoriu, si a trait si a potut traí cinstitu, ba a daruit fondului preotiescu o suta de fiorini, pre langa tacsele anuale, pre cari le platea regulatu, — si la mórte tot i-a mai remas, se lase santei biseric'i pentru pomenire cas'a s'a in pretiu de preste 2000 de fiorini.“

I-asi fi mai spus multe pilde de acestea parintelui Terentie, dar n'am potut, pentru ca mi-a dis, ca are o inmortare. Si nu m'am pré mirat de acést'a graba, o-am mai vediut si alta data. Cá se

nu mi-se dica, ca sum pré lungu, incheiu de asta-data, si-ti fagaduiescu a-ti scrie de alta data cele ce am potut sevêrsi cu cerculariele si cu ajutoriulu lui Filip. Si-ti dorescu serbatori fericite!

Despre conferinti'a tractuala

a invetiatoriloru din tractulu protopresviteralu alu Tinței
ni-se tramite urmatoriulu reportu:

Acésta conferintia s'a tienntu in Cef'a la 8/20. Nomenclure anulu curentu sub conducerea parintelui protopresviteru tractualu I o s i f V e s ' a, carele dupa ce oficiá servitiulu divin, imbinatu cu invocarea Duchului santu deschise conferinti'a prin urmatoriulu discursu:

Onorati dni invetiatori, lubiti frati!

Conform normativelorú nóstre, convocandu-ve pe diu'a de astadi in conferintia spre a ne consultá éra si a conlucrá inpreuna la inaintarea afacerilorú nóstre scolare si prin acést'a la cultur'a poporului, ve salutu din inima vediendu-ve adunati in numeru aprópe completu, ceea ce dovedesce, cá ve interesati de lucrurile ce cadu in ocupatiunea Dnieloru Vóstre.

Veti fi sciind fratiloru, cumcá in timpulu de fatia, fie-care natiune se valoréza dupa gradulu de cultura celu cuprinde in societate si cumca numai acelu poporu póte inaintá, care scie apretiuu asiediemintele sale de cultura, dintre cari cele mai puternice sunt biseric'a si scóla, aceste constituiescu la noi nai'a, care cu scopulu ei sublimu pururea plutesce printre valurile cele turburate ale acestei vieti. — Conducatorii naiei suntemu noi preotii, invetiatorii si tóta inteliginti'a poporului, éra calatorii naiei sunt credinciosii nostri; — déca noi conducatorii vom conduce bine acésta naia, vom ajunge la limanulu dorintieloru nóstre, éra conducandu-o reu, vom peri dinpreuna cu calatorii ei, adeca dinpreuna cu poporulu nostru, si pecatulu va fi alu conducatoriloru. Poporulu ne dá generatiunea pe care mai alesu trebue se o nutrimu spiritualmente si pregatimu prin scóla, cá se póta tiené cursulu alaturea cu alte popóre in lupt'a de esistintia si totodata se devina la timpulu seu folosítóre bisericiei si natiunei nóstre, càci la dincontra precum lamp'a nu póte reversá radie fora lumina, asia nici generatiunea nóstra nu va putea folosi la timpulu seu bisericiei si natiunei, déca nu se va pregati spre acést'a prin scóla.

Recunoscu fratiloru, cá munc'a acést'a este mare mai alesu când vedemu cá ni se punu pedeci preste pedeci intru desvoltare, dar punendu-ne toti pe lucru si intrunindu-ne puterile spirituale, ori cât de mari vor fi pedecile ce ni se punu, nu e cu putintia cá se nu le invingemu, pentru-cá ceea ce nu va putea face unulu, vor face mai multi, ceea ce nu va putea individulu cá atare, va putea cu ajutoriulu semeniloru sei cu ajutoriulu colegiloru sei.

De aci se vede, cá scopulu conveniriloru, intruniriloru si asia si a conferintiei nóstre de astadi nu póte fi altulu, decât a ne consultá la olalta cu puteri unite, despre invingerea greotátiloru dílnice cari ne inpedeca intru desvoltarea nóstra si despre modulu, cum am putea dá

unu sboru, unu impulsu mai inaltu invetiamentului nostru poporalu.

Spre ajungerea acestui scopu nisuesce superioritatea noastră bisericésca a ne atráge atentiunea indemnându-ne cá, grupandu-ne si noi cá invetiatorii altoru confesiuni in conferintie si reuniuni, se facemu tot ce se póte asceptá dela modestele nóstre puteri pentru promovarea culturii poporului nostru, căci numai angajarea la lucru cu puteri unite va produce rodulu osteneleloru nóstre si nisuinti'a spre a ne induce si noi insine pe di ce merge tot mai bine in sciintiele ocupatiunii nóstre, ni va aduce indestulire si binecuvéntarea cerésca care inplorându-o dela atotputerniculu parinte cerescu asupra noastră si a lucruriloru nóstre, dechiaru conferinti'a de deschisa.

Dupa primirea acestoru cuvinte cu „se traésca“ presiedintiele provóca conferinti'a a-si alege notariu pentru deplinirea agendelu scripturistice, care alegendu-se prin aclamatiune in persón'a invetiatorului Ioanu Mihisiu, acest'a, dinpreuna cu invetiatorii propunetori: Petru Leucuti'a, Iosif Silaghi si Ioanu Cost'a ocupandu locu langa presidiu, s'au procesu la desbaterea urmatóreloru :

Cá materialu de pertractare fiind indegetatu prin V. Consistoriu „consultarea asupra prasirei fragariloru si cultivarei vermiloru de metasa“ invetiatoriu Petru Leucuti'a au tienutu prelegere despre cultivarea fragariloru preste tot, accentuandu in specialu regulele ce sunt de a se tiené la pégatirea pamentului spre primirea semintiei in scól'a de pomi, si cele ce sunt de a se observá la plantarea, pornirea si udarea fragariloru, continuandu-se prelegerea prin Iosif Silaghi care au aretatu in modu practic regulele ce sunt de a se observá la ratezarea, curatirea si mutarea pomiloru la locuri mai indepartate, — éra in legatura cu aceste invetiatoriu Ioanu Cost'a au tienutu prelegere in privinti'a tractarei cu vermii de metasa, a hranirei, aerisarei si preste tot a grijirei aceluora dela scotere pana la inupulare.

Continuandu-se prelegerea prin invetiatorii propunetori si asupra gradinaritului si pomaritului, spre a se dá esemplu poporului si in acésta directiune, invetiatorii au primitu indatorirea de a sadí pomi în gradinile scólei si a practizá acést'a cu elevii din clas'a 5—6, producandu fie-care elevu cu ocaziunea examenului câte 2—3 ultoi, introducandu-se apoi tot acesti elevi si in albinaritu dupa modulu practisatu prin profesorii ambulanti, tramisi spre acestu scopu prin guvernul din anu in anu, a carora propuneri invetiatoriloru li se recomanda a le ascultá la tóte ocaziunile obveniende.

In cestiunea infintiarei coruriloru vocale bisericesci si a biblioteciloru scolare, conferinti'a cu privire la corurile vocale, recomanda statutele sale votate in siedinti'a sa din 22. Septemvre 1886, aprobate si de V. Consistoriu, inbinandu-se aceste statute si aducandu-se in consonantia cu regulamentulul sinodului eparchialu din anulu curentu, éra in ce privesce infintiarea biblioteciloru scolare sau decisu a se inactivá pretutindene unde numai lipsescu, procurandu-se cărți de cetitu folosítore, care se vor pastrá la fie-care scóla intr'unu dulapu sub paz'a invetiatoriu

si control'a preotului localu si se vor distribui intre tinerime pentru cetire.

Dupa-ce s'au mai tienutu prelegeri din unele studii obligátore pentru scólele poporali, conferinti'a au purcesu la constituirea despartimentului cercualu alu reuniunei districtuale invetiatoresci, spre care scopu sau esmisu o comisiune pentru compunerea listei invetiatoriloru carii conform §-lui 4 din regulamentulul sinodului eparchialu pentru reuniuni, ar fi a se alege de oficianti ai despartimentului pe unu periodu de 3 ani, care comisiune au propusu, éra conferinti'a cu unanimitate au alesu de oficali ai despartimentului pe urmatorii: I. Presiedinte: Iosif Silaghi, inv. in Madarasu; II. V.-presiedinte: Ioanu Cost'a, inv. in Inandu; III. Notari: Ioanu Mihisiu, inv. in Cefa si Paulu Papp, inv. in Ciurmediu; IV. Cassariu: Sofroniu Pop'a, inv. in Tule'a; V. Controloru: Romanu Popoviciu, inv. in Micherechiu; VI. Bibliotecariu: Pantele Bugariu, inv. in Roitu.

In fine s'au tienutu disertatiuni practice prin invetiatorii: Ioanu Cost'a si Iosif Silaghi, si dupa-ce conferinti'a respective despartimentulu cercualu, conform inviatiunei Venerabilului Consistoriu, s'au pronunciatu la protocolu si asupra terminului pentru convocarea adunarei generale constituante a reuniunei invetiatoriloru din districtulu oradanu, — fiindu timpulu inseratu, P. On. Dnu protopresviteru multiemindu tuturoru aceluora carii in numeru preste 30, au participatu la acést'a conferintia pentru zelulu si interesarea dovedita, au dechiaratu siedinti'a de inchisa, despartindu-ne sub cele mai bune impresiuni.

Ioanu Mihisiu,
notariu conf.

D I V E R S E.

* *Coru nou de plugari* s'a infintiati in comun'a San-Michaiulu romanu sub diriginti'a dlui invetiatoriu Sofroniu Racovitianu. — Felicitám pre diriginte si pre coristi!

* *Himenu.* Domnulu Nicolau Miclutia, teologu absolutu si-a fidentiatu de fiitóre sotie pe amabil'a domnisióra Iuliana, fie'a domnului Georgiu Surescu invetiatoriu emeritu in comun'a Parti'a. — Felicitarile nóstre.

* *Monologulu unui studentu.* Imprumutulu este o lege vechia a naturei. Riulu imprumuta dela vai, marea imprumuta dela riuri. Norii imprumuta dela aeru, ér pamentulu imprumuta dela nori. Lun'a imprumuta lumin'a sa dela sórc, ér nóptea o imprumuta dela luna. Celu dintaiu omu a fostu imprumutatu din pamentu, si femeia cea dintaiu a fostu imprumutata din cóst'a omului celui dantaiu. — Astfelu intréga natur'a se baséza pe unu creditu imprumutatu. Apoi déca oceanulu celu uriasiu nu se rusinéza a imprumutá dela riurile mici, pentru-ce se-i fia rusine unui omu seracu a se imprumutá in casu de peire dela altulu bogatu? Si apoi déca lun'a cea seraca de lumina nu mai întórcé sórelui lumin'a imprumutata dela elu, pentru ce se platésca seraculu creditoriloru sei cele imprumutate dela ei? Acést'a ar fi contra legiloru natu-

rei, ar fi nenaturalu. . . Ce face torentulu, când a imprumutatu prea multu dela văii si riuri — elu esundéza. Eu inca facu cá torentulu, — o iau la sanató's'a dar totdeun'a patiescu rusine. De aceea studentulu de omenia se feresce de acést'a rusine, si nu face detorii.

* *Ce parere are fiulu despre tata-seu.* La etatea de 10 ani, fiulu crede, ca tata-seu este o capacitate. La etatea de 15 ani, elu scie atáta cátu si tata-seu, ér când a ajunsu la 20 de ani, tinerulu i-si inchipuesce, ca este inca odata asa de invetiatu ca tata-seu. La 30 de ani abia-i mai cere câte unu statu tatalui seu, la etatea de 40 de ani incepe a recunósce, ca tata-seu totu pricepe ceva mai multu ca elu, la 50 de ani incepe a-se sfatui regulatu cu parintele lui, si când implinesce 60 de ani — déca parintele nu mai traesce, incepe a crede, ca reposatulu lui tata totu a fostu mai cu minte ca elu.

* *Multiemita publica.* Subscriii in numele comunei bisericesci din Ostrovu aducem prin acést'a la cunoscenti'a publica, ca la edificarea bisericeii nóstre s'a indurat pré gratios Majestatea S'a cesaro-regéscá apostolica a contribuí sum'a de 150 fl. — pentru care binefacere esprimám si pré acésta cale cea mai profunda multiemita Maiestáti Sale.

De asemena ne-a ajutoratu venerabilulu consistoriu din Aradu cu sum'a de 100 fl. v. a.

Pre langa aceste sume am mai primitu ajutoriu dela urimatorii dni, si anume: II. S'a, Dlu Alexandru Mocsonyi 10 fl. II. S. dlu Zeno Mocsonyi 5 fl. II. dna Elen'a Mocsonyi 3 fl. dnii Mitru Maniu Capolnasiu 5 fl, Iosif Daliciu preot Capolnasiu 1 fl, Simeon Dragoi preot Valemare 1 fl, Szájbelyi Norbert 2 fl, Schuszter N. 1 fl, Kis Ferencz Caprióra 2 fl, Ioan Micu Capolnasiu 1 fl, Alexandru Tieranu com. Varadia 1 fl, Alexandru Ardelean econ. Ostrov 1 fl, Iosana Inisica econ. Ostrovu 5 fl, Mari'a Paiusanu econ. 1 fl, Ecatarina Mihailoviciu econ. 1 fl, Maria Siulintianu econ. 1 fl, Ioan Milosiu, capelan Batta 5 fl, N. N. grofu Batta 1 fl, Terentiu Petroviciu preotu Cella 1 fl, Toma Galetariu propr. 2 fl, Laurentiu Barzu preotu Bacamezeu 1 fl, Fagarasiu P. jude com. Lalsinti 1 fl, David Hirschl comer. Faget 1 fl, Kracssegh Gyula jude reg. Faget 1 fl, Martonos Imre comer. Faget 1 fl, Iustin Cismasiu, adj. not. Birchis 1 fl, Butzan Alexandru econ. Birchis 1 fl, Stefan Bordosiu preotu Birchis 1 fl, S. Olariu protop. Faget 1 fl, A. P. Bulcs 1 fl, Stefan Bordosiu padurariu Veresmort 1 fl, Ignatu Bugariu inv. Birchisiu 30 cr, Ioanu Ruzsa econ. Veresmort 50 cr, Trofim Catanescu Birchis 50 cr, R. Mailander comer. Faget 50 cr, Kuriak Faget 50 cr, Weinzeire Marksz Faget 50 cr' Roxin Aureliu adj. not. Bata 60 cr, Iosana Tamasiu econ. Ostrov 40 cr, Ioan Barna 20 cr, Sindiana Hottu 50 cr, Gyurgyie Stegari 20 cr, Stefan Carabasiu invet. Cella 50 cr, George Gaspar 20 cr, Burgman, Bata 50 cr, Iohanna Kay Bata 60 cr, Herman Rozenberg Bata 60 cr, Ionichie Nestoru inv. Batta 50 cr, Toma Tamsia 30 cr, Vasilie Lazar 30 cr, Rambanski comerciante Birchisiu 50 cr, Isaia Ardelean 50 cr, Iosif Spinancz Valemare 40 cr, S. Rezó Valemare 10 cr, N. Licza econ. Rakita 5 fl, Partenie Tamsia econ. Ostrov 1 fl, Adler Samuil comerciante Ostrovu, 20 fl, Samsone Tamsia econ. 5 fl, la olalta suma de 351 fl 70 cr. v. a.

Pentru dinariulu oferitu din partea susu memoratoriloru pe sém'a bisericeii nóstre Atotpotintele Ddienu se-le resplátésca prin senatate in familii si prin o viatia inde-

lungata plina cu bucurii. Ostrovu in 3 Noemvrie 1890. — Zenobiu Covaciu, parochu. Gavrilu Bacisiu, pres. com. par.

Concurs.

In urmarea ordinatiunei Vener. Consistoriu diecesanu de sub Nr. 5381, 1890. se escrie concurs pe statiunea invetiatoréscá dela scóla de baeti din **Cuvin**, cu terminu de alegere **27 Decemvre 1890. st. vechiu** (a treia di de Cra-ciun), care e incopciata cu urmatórele emoluminte :

1) Salariu in bani gata 200 fl. v. a. 2) $\frac{1}{2}$ sesiune statatóre din 20 jugere a, 1100 \square pamentu aratoriu comasat, care dupa detragerea contributiunei aduce un venit curat 120 fl. v. a. 3) 41 metri lemne din care are a se incaldi si scóla 102 fl 50 cr. 4) Pentru conferintia 10 fl. 5) Dela inmormentari se sperédia 10 fl. 6) Cuartiru destulu de comodu cu 2 chilli, cuina, camara, staleu, gradina de legumi si alte apartinatóre. 7) Pentru scripturistica si familia se ingrigesce comuna bisericeáscá.

Acésta statiune inv. avénd un salariu de 442 fl 50 cr. v. a., in sensulu conclusului adus de Ven. sinodu eparchialu in anulu 1883. sub Nrii 79, 80, este de classa I. dela recurrenti se poftesce cualificatiune pentru aceia classa prescisa, si se observa ca vor fi preferiti cari vor dovedi ca sunt harnici a conduce corulu vocalu care deja esista.

Recurentii sunt poftiti a-se presentá in biserica pana la alegere in vre-o Dumineca ori serbatóre, spre asi arétá desteritate in cantari si tipicu, éra recursele adresate comit. parochialu se le subscérna subscriiului inspectoru de scóle pana inclusive 24. Decemvre 1890. st. v. la Solymos p. u. M.-Radna. (Aradmegye).

Alegendulu nu va fi intaritu numai dupa depunerea esamenului din 1891/2, adeca dupa ce va functioná unu anu de proba.

Cuvin la 19 Noemvre (1 Decemvre) 1890.

Dupa consultare cu comitetulu parochialu :

Iosif Vuculescu, m. p.
inspectoru de scóle.

LICITATIUNE MINUENDA.

Pe bas'a conclusului sinodului parochialu din 16 Septemvre a. c. si in necsu cu inalt'a resolutiune a ven. Consistoriu din 13 Noemvre a. c. Nro 4911. prin acésta se escrie concursu de licitatiune minuenda pe **27 Decemvre 1890. st. v. a. c.** pentru renovarea intregului interior alu bisericeii gr. or. adeca : pictura — in oleiu — si auritura — cu „catarina gold“ — a templei si a straneloru, precum si sculptura ce ar lipsi; apoi pictur'a cerimei si a paretiloru din tóte despartiemintele bisericeii, vapsirea scaunelor si pictur'a icónelor de serutat.

Spesele acestei intreprinderi — conform specificarii facute de unu specialistu — se urca la 3080 fl. v. a.

Doritorii de a luá acésta intreprindere, sunt poftiti a-si trimite ofertele, respective a-se presentá in diu'a de licitare, provediuti cu vadiul de 10%.

Specificarea lucrarilor si conditiunile, precum si templa — care are de a-se lucra intogmai in forma si calitatea celei vechi, — sunt a-se vedea in fati'a locului.

Din siediinti'a comitetului parochialu gr. or. ténuta in B.-Comlusi, la 5 Decemvre 1890.

Iuliu Vuia, m. p.
notarin.

Iuliu Stanescu, m. p.
presiedinte.

Cu scirea Prea On. Domnu PAULU MIULESCU,
protopopu.